

BOSNA I HERCEGOVINA
 FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
 UNSKO SANSKI KANTON
 KANTONALNI SUD U BIHAĆU
 Broj: 01 0 U 017329 21 U
 Bihać, 21.10.2021. godine.

Kantonalni sud u Bihaću, po sudiji ovog suda Edini Arnautović kao sudiji pojedincu, uz sudjelovanje zapisničara Okanović Rifete u upravnom sporu tužitelja **Udruženje za borbu protiv korupcije Transparency International u BiH**, Ul. Gajeva br.2, Banja Luka zastupan po Srđanu Blagovčaninu, Predsjedavajućem Odbora direktora, protiv tuženog **JKP "VODOVOD" doo Cazin**, Lojička bb, radi poništenja odluke tuženog broj:02-11-05-54/21 od 02.08.2021.godine, nejavno rješavajući dana 21.10.2021. godine, donio je slijedeću

P R E S U D U

Tužba se UVAŽAVA, osporeno rješenje tuženog broj: 02-11-05-54/21 od 02.08.2021. godine se PONIŠTAVA i predmet vraća tuženom na ponovni postupak.

O zahtjevu tužitelja za naknadu troškova upravnog spora tuženi će odlučiti konačnom odlukom.

O b r a z l o Ź e n j e

Tužitelj je ovom sudu podnio tužbu 26.08.2021.godine, radi poništenja rješenja tuženog broj 02-11-05-54/21 od 02.08.2021.godine koji je donesen u drugostepenom postupku i koji je konačan.

Osporenim rješenjem tuženog odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja direktora tuženog broj :02-04-11-04/21 od 30.6.2021.godine.

Citiranim prvostepenim rješenjem djelimično je odobren pristup informacijama a odbijen zahtjev tužitelja za dostavu podataka o visini osnovne plate direktora i žalbom je tužitelj pobijano upravo taj dio prvostepenog rješenja iako prvostepenim rješenjem nije formalno u izreci postojala odluka nego tako proizlazi iz tačke 1.dispozitiva kojim je djelimično odobren pristup informacijama a iz obrazloženja rješenja se vidi da je u tom dijelu odbijen pristup informaciji.

U obrazloženju osporenog akta se ponavljaju odredbe Zakona o radu FBiH član 79.st.4.kojim je propisano da „**pojedinačne isplate plaće nisu javne**“ a da direktor preduzeća nije dao saglasnost za davanje podataka tužitelju, to je pravilno odlučeno prvostepenim rješenjem te pravilno primijenio odredbe Zakona o slobodi pristupa informacijama FBiH („Sl. novine FBiH“, 32/01, 48/11).

Tužitelj u tužbi navodi razloge pobijanja rješenja tuženog od 2.8.2021.godine jer smatra da visina plaće direktora javnog preduzeća nije zaštićen podataka a to obrazlaže navodeći više odredaba Zakona o slobodi pristupa

informacijama FBiH te da ovaj zakon ima prednost pred ostalim zakonima s obzirom na odredbu člana 25., poziva se na Mišljenje Agencije od 18.1.2016. godine a da tuženi nije cijenio javni interes koji je iznad ličnog i djelatnost tužitelja koji se bavi djelatnošću u interesu svih građana BiH (priložen izvod iz registra udruženja). Smatra da je tuženi odbio pristup informacijama suprotno odredbama zakona o slobodi pristupa informacijama FBiH i predlaže da se tužba uvaži i poništi pobijano rješenje a tuženi obaveže na plaćanje troškova upravnog spora-takse na tužbu i presudu

Tuženi u odgovoru na tužbu osporava navode tužbe i predlaže da se tužba odbaci kao neosnovana.

Tužba je osnovana.

Ispitujući zakonitost osporenog akta u skladu sa odredbom člana 33. u vezi sa članom 34. Zakona o upravnim sporovima F BiH („Sl. novine F BiH“ broj 9/05) odlučeno je kao u izreci ove presude iz slijedećih razloga:

Ocjenom sadržaja navoda tužbe, osporenog akta i stanja spisa, ovaj sud je zaključio da prvostepeni, a niti tuženi organ nisu u potpunosti pravilno primijenili odredbe Zakona o slobodi pristupa informacijama FBiH („Sl. novine FBiH“, br. 32/01, 48/11), a na što tužitelj u tužbi osnovano ukazuje.

Uvidom u spis predmeta ovaj sud je utvrdio da je tužitelj, dana 24.6.2021. godine podnio zahtjev za pristup informacijama a između ostalog i visinu osnovne plaće direktora javnog preduzeća i ime direktora ,da je tuženi donio rješenje od 30.6.2021.godine kojim je odobrio pristup informacijama koje su tražene osim visine osnovne plaće direktora a razlog odbijanja davanja ovog podatka je bio da se radi o ličnom podatku koji je prema Zakonu o radu pojedinačne plate nisu javne ,da je rješenje donio direktor preduzeća koje je potpisao imenom i prezimenom dakle više nije tajna ime i prezime pa je ostala tajna samo visina njegove plate. Ovdje sud ukazuje na to da ime i prezime direktora pravne osobe ne može biti tajna jer se njegovo ime upisuje u sudski registar a sudski registar je javni registar u koji ima pravo uvida svako .

Na prvostepeno rješenje direktora tužitelj je prema pravnoj pouci imao pravo na podnošenje žalbe Nadzornom odboru i Ombudsmenu ,tužitelj je podnio žalbu o kojoj je odlučio opet direktor , dakle prvostepeni organa a ne nadležni organ.

Članom 14.st.4. Zakona o slobodi pristupa informacijama je propisano pravo na prigovor(tuženi je dao pravo na žalbu) na prvostepeno rješenje i šta rješenje mora da sadrži između ostalog i naziv organa kojemu se žalba podnosi .

Prema mišljenju ovog suda o prigovoru- žalbi tužitelja izjavljenom na prvostepeno rješenje od 30.6.2021.godine nije odlučio nadležni organ tuženog, odnosno tužitelju nije omogućena dvostepenost u upravnom postupku.Dakle, o žalbi tužitelja izjavljenoj na prvostepeno rješenje nije odlučio nadležni organ prema uputi o pravnom lijeku iz prvostepenog rješenja.

Prema ocjeni ovog suda, osnovano tužitelj u svojoj tužbi ističe da tuženi organ nije pravilno primijenio odredbe Zakona o slobodi pristupa informacijama FBiH. Tuženi je svojim postupanjem povrijedio odredbu člana 14.st.4. istog Zakona jer o žalbi na prvostepeno rješenje odlučio nenadležni organ a što pobijano rješenje čini nezakonitim.

Iz navedenog razloga je ovaj sud usvojio tužbu tužitelja i pobijano rješenje na osnovu člana 32.st.2.ZUS ukinuo te predmet vratio na ponovni postupak.

U ponovnom postupku će o žalbi tužitelja izjavljenoj na rješenje prvostepenog organa od 30.6.2021.godine odlučiti nadležni organ imajući u vidu i navode tužitelja iznesen u tužbi.

Tužitelj potražuje naknadu troškova upravnog spora, takse na tužbu i takse na presudu, o kojim sud nije odlučio iz slijedećih razloga:

Zakon o upravnim sporovima („Službene novine FBiH“ br.9/05) ne sadrži odredbe kojim se propisuje naknada troškova upravnog spora, to se u ovoj upravnoj stvari u smislu člana 55. navedenog Zakona shodno primjenjuju odgovarajuće odredbe zakona kojim je uređen parnični postupak. Odredbom člana 386. stav 1. Zakona o parničnom postupku propisano je da stranka koja u cijelosti izgubi parnicu dužna je protivnoj stranci nadoknaditi troškove, dok je odredbom člana 397. stav 3. istog Zakona propisano da kada se ukine odluka protiv koje je podnesen pravni lijek i predmet vrati na ponovno suđenje, ostavit će se da se o troškovima postupka povodom pravnog lijeka odluči u konačnoj odluci, ovo iz razloga što će se o troškovima sudskog postupka riješiti po završetku upravnog postupka, odnosno eventualno vođenog upravnog spora (radi se o jedinstvenom postupku), zavisno od ishoda tih postupaka, na osnovu odredbi člana 397.st.3.Zakona o parničnom postupku („Sl. novine F BiH“ broj 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), obzirom da se obaveza naknade troškova postupka zasniva na načelu uspjeha u upravnom postupku i upravnom sporu.

ZAPISNIČAR
Okanović Rifeta

ODIJA:

Sahićević Gara

Preuzeto u kancelariji
od

